

Byggprojekt För cirka fem år sedan tog kommunens sakkunniga i badhusfrågor fram ett koncept för en anläggning att ersätta Tivolibadet med. Basfunktionerna för tillgodoseende av det kommunala uppdraget (enligt skollagen), att lära skolbarnen simma och skaffa vattenvana, var tillgodosedda.

Ödestimman för projekt badhuset närmar sig

Någon mer omfattande debatt om projektets omfattning förekom inte, så man lät en konsult utreda vad mer som lämpligen skulle ingå i den nya anläggningen.

Först under det senaste året har skattebetalarna med journalistikens hjälp fått information om vad ett nytt badhus kan innebära; bland annat sju olika simbassänger, restaurang, konferenslokal och gym. Eftersom man i planeringen av badhusets faciliteter räknat med "efterfrågade delar" (enkelt uttryck för särintressen) är man lyhörd för "krav" från utövare av extremsporter med flera. Notan pekar nu på grund av "index, kostnadsutveckling och konkurrens" mot en halv miljard!

För förvaltning/drift av ett nytt badhus har rena glädjekalkylerna presenterats. Hur entréavgifterna förslår beror givetvis på attraktiviteten och läget i staden. Placering långt från järnväg och bussterminal gör att alternativet Näsby självklart avhåller besökare. Särskilt under mörker. Bristande ordning och respekt för hygieniska krav i badhuset lockar inte heller. Personalen har redan på Tivolibadet visat prov på flathet i dessa avseenden.

Vi har tidigare ifrågasatt om ett kommunalt badhus behöver "extra allt"? Som ovan angetts är simundervisningen prioriterad och med respekt för folkhälsan bör den nya anläggningen ha inslag av välgörande slag för äldre och särskilt behövande.

Men allt det andra då? Är kommunen skyldig att hålla med det? Vad säger kommunjuristen om familjebad, konferenslokal och restaurang?

Med de inslagen ger man sig in på en konkurrensutsatt marknad. Tivolinöjen, om än i vattenmiljö, (jämför Lalandia) är nog inte det som menas med begreppet kommunalt allmänintresse. Kommunallagens andra kapitel med förarbeten bör därför synas. Med stöd av det har vi i domstol tidigare förhindrat kommunen att ingå handelsavtal i Ryssland och Vitryssland.

Under de senare åren har Kristianstad fått sin flotta evenemangshall, nya skolor och idrottsplats på söder och demensboenden. Eftersatt infrastruktur,

till exempel Långbroleden, vatten- och avloppsanläggningar, det överbelastade centrala reningsverket och ännu fler dagis och skolor kostar.

Jovisst, man kan listigt gömma kostnader genom att låta kommunens bolag få kostnadsansvaret. Men kalasen ska ändå till sist betalas och då riskerar skattebetalarna/bolagsägarna få höjd skatt och kännbara avgifter.

Hur vore det med en offentlig redovisning av kommunala ekonomin, idag och på sikt? Innan beslut om badhusanläggningen fattas bör även kostnaderna för förvaltning och drift samt intäkter redovisas offentligt.

Kjell-Erik Ståhl
Åke Hultqvist
Anders Björklund
Åhuspartiet